

UCHWAŁA Nr 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1969 r.

w sprawie zasad i trybu wprowadzania oraz oceny eksperymentów gospodarczych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb wprowadzania oraz oceny eksperymentów gospodarczych w przedsiębiorstwach państwowych, w zjednoczeniach i w innych jednostkach.

2. Ilekroć w dalszych przepisach uchwały mowa jest o przedsiębiorstwach, rozumie się przez to przedsiębiorstwa, zjednoczenia i inne jednostki wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Eksperymenty gospodarcze podejmowane są w celu doświadczalnego sprawdzenia projektowanych w przyszłości zmian w obowiązującym systemie planowania i zarządzania.

2. Eksperyment gospodarczy może być wprowadzony w przedsiębiorstwie posiadającym niezbędne do tego warunki, a w szczególności odpowiednie warunki techniczne, ekonomiczne i organizacyjne, zapewniające realność zamierzonego eksperymentu.

3. W rozumieniu uchwały nie są eksperymentami gospodarczymi ustalane dla poszczególnych przedsiębiorstw, w obowiązującym trybie, szczególne zasady działania, uwzględniające ich specyfikę gospodarczą, organizacyjną itp.

§ 3. Na czas trwania eksperymentu gospodarczego stosuje się ustalenia określone w zarządzeniu o jego wprowadzeniu (§ 6) zamiast odpowiednich przepisów ogólnych normujących sprawy objęte eksperymentem.

§ 4. 1. Z inicjatywą wprowadzenia eksperymentu gospodarczego mogą występować do właściwego ministra naczelne, centralne i terenowe organy administracji państwowej, zjednoczenia (jednostki równorzędne), przedsiębiorstwa oraz organizacje społeczne, polityczne i zawodowe, jak również samorządy robotnicze.

2. Jeżeli inicjatywa wprowadzenia eksperymentu gospodarczego pochodzi od przedsiębiorstwa, w którym eksperyment gospodarczy miałby być wprowadzony, występuje ono z inicjatywą do swej jednostki nadrzędnej.

§ 5. 1. Z wnioskiem o wprowadzenie eksperymentu gospodarczego występuje minister, któremu podlega przedsiębiorstwo lub przez którego przedsiębiorstwo jest nadzorowane. Wniosek o wprowadzenie eksperymentu gospodarczego przedsiębiorstw przemysłowych powinien być uprzednio zaakceptowany przez konferencję samorządu robotniczego, zjednoczeń przemysłowych zaś przez kolegia zjednoczeń z udziałem przedstawicieli samorządów robotniczych zrępowanych przedsiębiorstw.

2. Wniosek ministra o wprowadzenie eksperymentu gospodarczego przedstawiany jest Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, zarządowi głównemu właściwego branżowego związku zawodowego, a ponadto innym właściwym organom, których zakresu działania dotyczy problematyka eksperymentu, oraz jednocześnie zostaje przesłany Prezesowi Komisji Organizacji Zarządzania do wiadomości.

3. Jednostki wymienione w ust. 2 i organy zainteresowane w problematyce objętej wnioskiem eksperymentu gospodarczego przesyłają swą opinię wnioskodawcy w okresie miesiąca od daty przedstawienia im wniosku oraz w odpisie Prezesowi Komisji Organizacji Zarządzania.

4. Właściwy minister, po rozpatrzeniu otrzymanych opinii i zestawieniu ewentualnych rozbieżności, przesyła wniosek o wprowadzenie eksperymentu gospodarczego Prezesowi Komisji Organizacji Zarządzania dla rozpatrzenia zgłoszonych rozbieżności i ustalenia ostatecznego tekstu wniosku przez Komisję Organizacji Zarządzania. Ewentualne rozbieżności nie usunięte na posiedzeniu Komisji Organizacji Zarządzania Prezes Komisji przedkłada wraz z wnioskiem i stanowiskiem Komisji Prezesowi Rady Ministrów do decyzji i akceptacji.

5. Wniosek o wprowadzenie eksperymentu powinien określać:

- 1) cel eksperymentu,
- 2) projektowane zasady eksperymentu,
- 3) jednostkę eksperymentującą,
- 4) projektowane zmiany w stosunku do ogólnie obowiązujących przepisów,
- 5) warunki, których spełnienie jest niezbędne przed wprowadzeniem w życie eksperymentu,
- 6) zasady oceny eksperymentu oraz zamierzone efekty ekonomiczne, w tym skutki finansowe,
- 7) okres trwania i termin zakończenia eksperymentu,
- 8) tryb kontroli przebiegu eksperymentu oraz niezbędny zakres sprawozdawczości i informacji służących do sprawdzenia skuteczności założonych zasad.

§ 6. 1. Wprowadzenie eksperymentu następuje w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów.

2. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów o wprowadzeniu eksperymentu określa w szczególności zasady i zakres eksperymentu oraz czas jego trwania.

3. W jednostkach działających na podstawie statutu zasady eksperymentu zawierające rozwiązania odmienne od postanowień statutowych powinny być wprowadzone do statutu, na określony czas, w postaci aneksu.

§ 7. 1. Zmian zasad, zakresu i czasu trwania eksperymentu dokonuje się w trybie określonym dla wprowadzania eksperymentów.

2. W uzasadnionych wypadkach, po porozumieniu się z właściwym ministrem (§ 8), Prezes Komisji Organizacji Zarządzania przedstawia Prezesowi Rady Ministrów odpowiednie wnioski w sprawie doskonalenia zasad i wprowadzania zmian w zasadach działającego eksperymentu albo jego zawieszenia w części lub w całości.

§ 8. Minister, któremu podlega lub który nadzoruje przedsiębiorstwo eksperymentujące, sprawuje nadzór nad przebiegiem eksperymentu oraz dokonuje oceny jego wyników.

§ 9. 1. Koordynacja w skali krajowej wprowadzonych eksperymentów należy do Komisji Organizacji Zarządzania. Komisja rozpatruje również oceny wyników poszczególnych eksperymentów, dokonane w myśl § 8.

2. Komisja Organizacji Zarządzania, opierając się na dokonanej ocenie przeprowadzonych eksperymentów, występuje do Rady Ministrów, ministrów i innych właściwych organów z wnioskami o dostosowanie lub zmianę obowiązujących przepisów, zgodnie z pozytywnymi wynikami przeprowadzonych eksperymentów.

3. Prezes Komisji Organizacji Zarządzania przedkłada Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie z przebiegu prowadzonych eksperymentów gospodarczych.

§ 10. Instytut Planowania opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1969 r. metodologię oraz zasady oceny i analizy wyników prowadzonych eksperymentów gospodarczych.

§ 11. Zasady niniejszej uchwały stosuje się odpowiednio w razie wprowadzania eksperymentów gospodarczych w organizacjach spółdzielczych.

§ 12. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 25 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie zakończenia eksperymentów ekonomicznych podjętych na podstawie uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1957 r. oraz w sprawie zasad i trybu prowadzenia dalszych prac doświadczalnych w dzie-

dzinie organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw (Monitor Polski Nr 14, poz. 49), z tym że eksperymenty podjęte w oparciu o przepisy tej uchwały będą kontynuowane do czasu ich zakończenia według przepisów dotychczasowych;

- 2) § 45, § 46 i § 47 uchwały nr 383 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1966 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania zjednoczeń przemysłowych (Monitor Polski Nr 69, poz. 327).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

94

UCHWAŁA Nr 54 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1969 r.

w sprawie uproszczenia trybu działalności naczelnych i centralnych organów administracji.

W celu uproszczenia oraz usprawnienia działalności naczelnych i centralnych organów administracji — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Znosi się wymóg uzgodnienia lub porozumienia w sprawach, o których jest mowa w dalszych przepisach niniejszej uchwały. Zniesienie wymogu uzgodnienia lub porozumienia w sprawach określonych w § 2 pkt 2 i 7, § 3 pkt 6, § 4 pkt 2, 3 i 7, § 6 pkt 2 oraz § 7 pkt 2, 3 i 4 następuje na podstawie ustaw i dekretów w tych przepisach powołanych.

§ 2. Znosi się wymóg uzgodnienia lub porozumienia z Ministrem Finansów, przewidziany:

- 1) w § 1 uchwały nr 449 Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1958 r. w sprawie trybu wprowadzania branżowych systemów płac i zasad wynagradzania pracowników do odpowiednich kategorii pracowników cywilnych zatrudnionych w resorcie obrony narodowej,
- 2) w § 33 ust. 3 pkt 2 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 58, poz. 278 z późniejszymi zmianami), wydanej na podstawie ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172), ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. (Dz. U. Nr 45, poz. 221) i dekretu z dnia 26 października 1950 r. (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111); oraz w § 1 pkt 2 uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 70),
- 3) w § 1 ust. 1 uchwały nr 188 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie etatów rewidentów,
- 4) w § 2 uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1962 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w gospodarstwach pomocniczych zakładów karnych,
- 5) w § 3 uchwały nr 34 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych organizacjach społecznych,
- 6) w § 1 ust. 2 uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1965 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników niedziennikarskich Polskiej Agencji Prasowej PAP,

- 7) w § 5 ust. 3 załącznika do uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 18 października 1966 r. w sprawie nadania statutu Centralnemu Urzędowi Jakości i Miar, wydanej na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. (Dz. U. Nr 23, poz. 147) — odnośnie do organizacji Biura Znak Jakości,

- 8) w § 88 ust. 7 i § 89 ust. 8 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1967 r. w sprawie rachunkowości jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 69, poz. 340).

§ 3. Znosi się wymóg uzgodnienia, współdziałania lub porozumienia z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, przewidziany:

- 1) w § 5 zarządzenia nr 100 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy uprawniających do nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych) (Monitor Polski Nr 58, poz. 282),
- 2) w § 14 ust. 2 uchwały nr 213 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie zasad i organizacji normowania pracy (Monitor Polski Nr 54, poz. 235),
- 3) w § 1 ust. 3 uchwały nr 63 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie norm obsady stanowisk oraz zasad wynagradzania rybaków morskich zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach połowów i usług rybackich,
- 4) w § 3 ust. 6 i w § 10 uchwały nr 130 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 99),
- 5) w § 1 ust. 4 uchwały nr 132 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1967 r. Nr 21, poz. 100), dopuszczającym ustalenie przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac limitów dla podwyższenia wynagrodzeń,
- 6) w § 1 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1966 r. w sprawie zasad kalkulacji niektórych kosztów przy ustalaniu cen artykułów i usług wykonywanych przez jednostki gospodarki nie społecznej (Monitor Polski Nr 26, poz. 132), wydanej na podstawie dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 122),
- 7) w § 2 ust. 2 uchwały nr 143 Rady Ministrów z dnia